

VYPRÁVENO

21-10-2021

RODPOBUCENÉ

Váš dopis značky / ze dne 21.09.2021

naše značka 2021/51/900200

vyřizuje / linka

místo odeslání / dne Praha/12.10.2021

ROZHODNUTÍ

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost jako povinný subjekt (dále jen „**Povinný subjekt**“) ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“) rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 InfZ o žádosti pana [REDAKCE] (dále jen „**Žadatel**“) ze dne 21.09.2021 o poskytnutí informací podle InfZ k níže uvedenému dotazu (dále jen „**Žádost**“), v níž požadujete:

- seznam všech zaměstnanců Vaší organizace obsahující:
jméno, příjmení, případný titul, dále funkci, kterou zastávají, případně další rozdělení dle odborů či oblastí, ve kterých ve Vaší organizaci působí, jejich pracovní e-mailovou adresu (mají-li zřízenou pracovní e-mailovou schránku), pracovní telefon a pracovní mobilní telefon (mají-li je přiděleny) a korespondenční adresu na jejich pracoviště.

takto:

Žádost se podle ustanovení § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s ustanovením § 8a InfZ odmítá.

Odůvodnění:

I.

Dle ust. § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Těmito právními předpisy jsou zejména Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES – obecné nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „**GDPR**“) a zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Zákon**“).

Dle článku 4 odst. 1 GDPR se osobním údajem rozumí veškeré informace o identifikované či identifikovatelné osobě, kdy identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo či lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Znakem

osobního údaje je individuální určitelnost konkrétní osoby, resp. kontaktovatelnost na základě posuzovaného údaje (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 242/2019 ze dne 8. 11. 2019.). Vždy tedy záleží na konkrétních okolnostech, zda určitý údaj představuje údaj osobní dle výše uvedeného ustanovení GDPR, na základě kterého by bylo možné fyzickou osobu konkrétně identifikovat.

Úřad na ochranu osobních údajů jako orgán kompetentní v oblasti ochrany osobních údajů na svých internetových stránkách v Základní příručce k ochraně údajů uvádí, že „*subjektem údajů je výlučně fyzická osoba, již se osobní údaje týkají. Subjekt údajů není právnická osoba. Údaje vztahující se výlučně k právnické osobě tak nejsou osobními údaji. Osobním údajem však již je např. e-mailová adresa zaměstnance právnické osoby, typicky ve tvaru jmeno.prijmeni@firmaabcxyz.cz.*“ Povinný subjekt k tomuto uvádí, že e-mailové adresy jeho zaměstnanců jsou v obdobném tvaru, kterým lze identifikovat daného zaměstnance.

Lze tedy učinit závěr, že e-mailová adresa přidělená zaměstnanci zaměstnavatelem, která obsahuje příjmení a jméno, resp. iniciálu zaměstnance, spolu s označením zaměstnavatele v daném čase osobním údajem je. Na jejím základě je totiž možné daného zaměstnance jednoznačně identifikovat, odlišit od ostatních zaměstnanců stejného zaměstnavatele, a rovněž kontaktovat. Lze dále dospět i k závěru, že, pokud je e-mailová adresa u Povinného subjektu osobním údajem (v daném tvaru), je tímto osobním údajem i samotné jméno a příjmení zaměstnanců u Povinného subjektu.

Dále Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací činnosti (např. rozsudek 1 As 98/2008-148 ze dne 29.07.2009) uznal, že osobním údajem může být i číslo mobilního telefonu, přičemž vyšel z toho, že „*plná identita fyzické osoby v současných podmínkách technologicky vyspělé společnosti, tj. za vysokého stupně rozvoje elektronických a jiných médií, která jsou většinou populace snadno dostupná, ve své podstatě neznamená nic jiného, než možnost tuto osobu určitým způsobem kontaktovat, aniž by bylo nutno znát místo jejího aktuálního pobytu.*“ Nejvyšší správní soud tedy v citovaném rozsudku jako test stanovil možnost určitou osobu nějakým způsobem kontaktovat. Tímto tak zaujal rozšiřující výklad pojmu osobní údaj definovaný výše.

Lze tedy učinit závěr, že číslo pracovního telefonu/pracovního mobilního telefonu přidělené zaměstnanci zaměstnavatelem je osobním údajem, jelikož konkrétně identifikovatelného zaměstnance je možné tímto kontaktovat.

Jelikož Žadatel požaduje poskytnutí mimo jiné jméno, příjmení, případný titul, pracovní e-mailovou adresu (mají-li zřízenou pracovní e-mailovou schránku), pracovní telefon a pracovní mobilní telefon (mají-li je přiděleny) zaměstnanců Povinného subjektu, přičemž tyto údaje jsou osobními údaji ve smyslu výše uvedeném, a zároveň tyto subjekty údajů neposkytly souhlas s poskytnutím těchto svých osobních údajů pro takový účel, Povinný subjekt není oprávněn tyto informace Žadateli poskytnout. Přitom bez poskytnutí těchto informací se Žádost stává bezpředmětnou, jelikož je zacílena na konkrétní zaměstnance Povinného subjektu, nikoli např. na organizační strukturu Povinného subjektu.

II.

Povinný subjekt se dále zabýval ust. § 8a odst. 2 InfZ, podle kterého *povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení*. Touto problematikou, konkrétně přímo v podmínkách Povinného subjektu, se zabýval Městský soud v Praze ve svém rozhodnutí č. j. 5 A 200/2016-47 ze dne 27.02.2020 (žalovaným byl právě Povinný subjekt). Soud ve svém závěru dospěl k tomu, že informace o zaměstnancích Povinného subjektu nejsou osobními údaji o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazením. Jinými slovy se § 8a odst. 2 InfZ na Povinný subjekt nevztahuje.

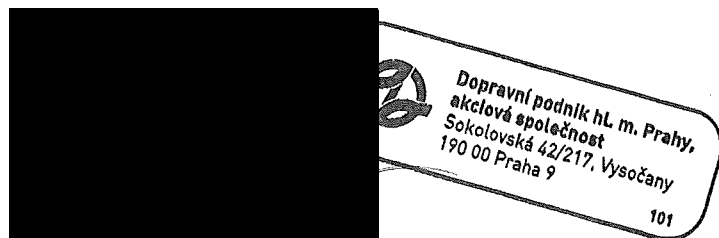
K tomuto Povinný subjekt dále uvádí, že, ač odůvodnění rozsudku je mimo jiné založeno na již neplatném zákonu č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (konkrétně ust. § 5 odst. 2 písm. f), tyto závěry rozsudku jsou aplikovatelné i na současnou Žádost, jelikož shodné ustanovení je platné a účinné v ust. § 8a odst. 2 InfZ, které má povahu ustanovení zvláštního (vzhledem k obecné právní úpravě ochrany osobních údajů). Toto ustanovení InfZ pozitivním způsobem vymezuje, čí a jaké osobní údaje povinné subjekty poskytují, přičemž se jedná o taxativní (konečné) vymezení, jelikož v ustanovení absentuje slovo „zejména“, které naopak uvozuje výčet demonstrativní (příkladný). Z podstaty věci (a dle výkladových pravidel) se pak neposkytují osobní údaje o ostatních osobách, resp. jiné osobní údaje.

III.

S ohledem na vše výše uvedené Povinný subjekt rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí o odmítnutí Žádosti lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení podáním, doručeným Povinnému subjektu (Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost). O odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

vedoucí odboru Právní

